

Дзен поговорки

Когато стигнеш върха на планината, продължи да се изкачваш.

Взираш ли се дълго в бездната, и бездната поглежда към теб.

Не търси истината, само не се вкопчвай в разбиранията си.

Ако се домогваш до нещо, ти се отдалечаваш от него.

По-добре да седиш буден цяла нощ, отколкото да лягаш с дракон.

Ако разбираш, нещата са просто такива каквито са; ако не разбираш, нещата са просто такива каквито са.

Ако искаш нещо определено, първо трябва да определиш самия себе си. Веднъж щом определиш самия себе си, придобиването на това определено нещо повече няма да те засяга.

Препускай с коня си по острието на меча; скрий се в сърцето на пламъците.

Тялото на човек е като проблясък на мълния, който се появява само за да потъне отново в Нищото.

Философията на Дзен е комбинация от злато и тор. Преди да я разбереш, тя е като злато; след като я разбереш, вече е като тор.

Човек трябва да е мъдър, за да се учи от грешките си, и дваж по-мъдър, за да се учи от грешките на другите.

Дзен е като да търсиш очилата, които са на носа ти.

Дзен е същото като да продаваш вода край реката.

Пусни се от ръба на пропастта, намери смъртта си и се върни към живот – след това вече няма да може да бъдеш заблуден.

Човешкият живот отминава бързо, по-бързо от водите на планинския поток.

Великият път не е труден за онези, които нямат предпочитания.

Когато се опиташ да се задържиш на повърхността на водата, потъваш; но когато се опиташ да потънеш, оставаш на повърхността.

Светът е като огледало, в което се оглеждаш. Усмиваш се и твоите приятели отвръщат на усмивката ти.

Преди просветлението – сечи дърва и носи вода. След просветлението – сечи дърва и носи вода.

Само когато си изключително гъвкав и мек, можеш да бъдеш изключително твърд и силен.

Една луна се оглежда във всеки вир; във всеки вир – една-единствена луна.

Когато се прицелиш в съвършенството, разбираш, че то е подвижна цел.

Дори да се скриеш от света, не изпускай от поглед истинската си природа.

Когато умът е господарят, живееш в ада. Когато ти си господар на ума, живееш в земята на будите. (Подобна поговорка: Бъди господар на ума си, вместо умът да ти е господар.)

Красивата жена, която е радост за очите на мъжете, само плаши рибите, щом падне във водата.

Хиляда дни усилено учение не струват колкото един ден, прекаран с велик учител.

Всички реки текат към океана, защото той е под тях. Смирението дава сила.

Макар светът да е пълен със страдание, безброй са и случаите, когато то бива преодоляно.

Ако влезеш в гората, не нарушавай покоя дори и на най-малкото стръкче трева; ако влезеш във водата, не предизвиквай дори и най-леко вълнение.

В безпорядъка намери простотата. В несъгласието намери хармонията. В сърцето на трудността се крие възможност.

Така трябва да гледаш на този мимолетен свят: звезда призори, мехур в потока, просветване на мълния зад летен облак, потрепващ пламък на лампа, илюзия и сън.

Когато изучаваш пътя, разбирането идва трудно; веднъж щом го разбереш, съхраняването на знанието е трудно. Веднъж щом го съхраниш, прилагането му е трудно.

Може не всеки ден да е добър, но има нещо добро във всеки ден.

На всеки човек е даден ключ за небесните порти. Същият ключ отваря и портите на ада.

Когато гледаш напред във времето, то изглежда като вечност. Когато погледнеш назад, ти се струва, че е минало като миг.

Начинаещият вижда множество възможности, познавачът – само няколко. Бъди начинаещ всеки ден.

Въпросът не е в това да се откажеш от нещата на този свят, а да приемеш, че те отминават.

Единственият Дзен, който намиращ на върха на планините, е онзи, който си донесъл там сам.

Помисли за дърветата, които позволяват на птиците да кацат на тях и да отлитат, без нито да ги канят, нито да жаят за тях, когато си отидат. Ако сърцето ти може да бъде като дърветата, ще бъдеш близо до Пътя.

Желанията и очакванията са изворът на разочарованието. Не се вкопчвай в тях. Върши си работа, извърви своя път.

Мога ли да сравня този живот с проблясване на светкавица или капка роса? Дори докато говоря, той вече е отминал.

Когато си заблуден, всяко твърдение е язва;
когато си просветлен, всяка дума е мъдрост.

Когато гледаме в правилната посока, един-
ственото, което е нужно, е да продължаваме да
вървим.

Онзи, който признава невежеството си, го
показва веднъж; онзи, който го крие, го показва
много пъти.

Животът не е онова, което се простира меж-
ду момента на раждането и на смъртта; животът
е мигът между две кратки дихания.

Раждането и смъртта са печални събития.
Колко преходен е животът! Всеки миг трябва да
бъде грабван. Времето не чака никого. (Надпис
върху дзен-гонг)

Щастието е просто нещо – щастлив си, когато не се опитваш да бъдеш щастлив.

Коренът на неудовлетворението – винаги да чакаш следващото нещо.

Мъдрите се приспособяват към обстоятелствата така, както водата приема формата на стомната.

Напрежението идва тогава, когато мислиш кой трябва да бъдеш. Покоят идва тогава, когато си такъв, какъвто си.

Макар златният прах да е скъпоценен, когато влезе в очите ти, той ти пречи да виждаш.

Орхидеята не губи уханието си само защото никой не забелязва колко хубаво мирише.

Птицата пеела, всички слушали. „Проповедта свърши“, казал учителят.

Онези, които знаят, не казват, а онези, които казват, не знаят.

Учението е като да гребеш срещу течението – ако не напредваш, тръгваш назад.

Нищо на света не може да сломи един абсолютно несъпротивляващ се човек.

В момента, в който заговориш за нещо, пропускаш същността му.

Не се срамувай от грешките си, превръщайки ги така в престъпления.

Да се държиш искрено с неискрените, е опасно.

Когато стигнеш там, там няма никакво „там“.

В природата ти вече притежаваш звездите, луната, планините...

Гледай с очите си, слушай с ушите си. Нищо не е скрито.

Магарето, натоварено с купчина свещени книги, си остава магаре.

Да бъдеш безкрайно зает, означава да прехосваш живота си.

